

[Boligministeren]

ligydelselån ikke er fradragsberettiget ifølge skattelovgivningen.

Rentefastsættelsen for boligydelselån blev sidst ændret med virkning fra den 1. januar 1987, idet renteniveauet på daværende tidspunkt blev harmoniseret med rentesatsen i lov om lån til betaling af ejendomsskatter. Rentesatsen for boligydelselån har fra dette tidspunkt været 1½ pct. lavere end Nationalbankens diskonto pr. 1. oktober det foregående år, hvorimod den årlige rente tidligere var 3 pct. højere end diskontoen pr. 1. oktober det foregående år.

Samtidig med denne rentenedsættelse bortfaldt fradragsretten for renter af boligydelselån, ligesom det allerede var tilfældet for renter af lån til betaling af ejendomsskatter. Siden den 1. januar 1987 og indtil ændringen af lov om lån til betaling af ejendomsskatter har der været overensstemmelse mellem renteniveauet for disse to låneformer.

I årene fra 1987 til 1990 var rentesatsen for boligydelselån 5½ pct., mens diskontoen var 7 pct. Som det også angives i bemærkningerne til lovforslaget, har Nationalbanken siden da gradvis forøget diskontoen til det nuværende niveau på ca. 9½ pct., hvilket har medført en tilsvarende stigning af forrentningen på boligydelselån til det nuværende niveau på 8 pct.

Jeg vil gerne sige, at der er selvfølgelig meget, der kunne tale for det hensigtsmæssige i at harmonisere renteniveauet ved lån til betaling af ejendomsskatter og boligydelselån, og jeg vil ikke på forhånd være afvisende over for denne tanke. Ifølge forslaget fra Socialistisk Folkeparti skal rentenedsættelsen imidlertid have virkning allerede fra den 1. januar i år, og en nedsættelse af renten på boligydelselån til 4,75 pct. svarende til halvdelen af diskontoen pr. 1. oktober 1991 vil indebære en reduktion af statens rentetilskrivning på ikke under 30 mio. kr. for 1992, måske endda endnu mere. Dette vil ikke være i overensstemmelse med finanslovaftalen for 1992 mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti og regeringspartierne, og regeringen kan derfor ikke tiltræde lovforslaget i den foreliggende form med ikrafttrædelse den 1. januar 1992.

Det er klart, at hvis man ønsker dette forslag fremmet – og jeg er som sagt ikke afvisende over for tankegangen i forslaget – må det na-

turligvis indgå i forhandlingerne om finansloven for 1993 under den klare forudsætning, at finansieringen af de nævnte 30 mio. kr. i mistede renteindtægter samtidig bringes på plads.

I mange henseender er der her tale om et positivt forslag, og mange grupper ville finde det overordentlig tiltalende, men det gælder jo også for mange andre forslag. Det er en forudsætning for regeringen, at der også skaffes dækning for det tab, som statskassen lider, og derfor må jeg sige meget klart, at skal dette forslag nyde fremme, må det indgå i den afvejning, som finder sted i forbindelse med enhver finanslovforhandling. Der må skabes sikkerhed for, at det nødvendige provenu kan tilvejebringes.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at tilkendegive Socialdemokratiets helt klare tilslutning til det fremsatte forslag.

Der har tidligere været overensstemmelse mellem rentesatserne for ejendomsskatte- og boligstøttelån, og det bør der også være fremover. Det var Socialdemokratiets helt klare ønske, da renten på ejendomsskattelåne blev nedsat, at boligstøtteloven skulle have en tilsvarende udformning og dermed en tilsvarende rentesats. Jeg skal blankt erkende, at det har været svært at få boligministerens positive tilslutning til det, og det er det åbenbart også i dag, kan jeg forstå. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg har lidt svært ved at se logikken i det forbehold, der også i dag bliver taget fra boligministerens side med henvisning til finanslovforhandlingerne for 1993.

Det kan godt være, vi skal se lidt nærmere på ikrafttrædelsesdatoen for det konkrete forslag, men når det er sagt, har jeg svært ved at se logikken i, at man taler om finansloven for 1993. Da man vedtog rentenedsættelsen for ejendomsskatterne i foråret 1991, skete det altså ikke midt i finanslovsforhandlingerne, og derfor mener jeg heller ikke, at det er en acceptabel begrundelse i dag.

Socialdemokratiet kan helt og fuldt støtte forslaget, og jeg synes netop, det er væsentligt – som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget – at man holder sig for øje, at mens alle pensionister uanset indkomst og uanset boligens størrelse, har mulighed for at få indefrosset ejendomsskatterne, er mulighe-